

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mráky, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Faisala Husseiniho v právní věci žalobkyně: **KOPALEN s. r. o.**, Roháčova 188/37, Praha 3, zastoupena advokátem JUDr. Janem Kubálkem, Ph.D., Opatovická 159/17, Praha 1, proti žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**, Štěpánská 619/28, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2022, čj. 8872075/22/2000-11420-108784, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 12. 2023, čj. 11 Af 2/2023-34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Vymezení věci, kasační námitky a vyjádření žalovaného

[1] Tato věc se týká převedení přeplatku na dani ve smyslu § 154 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád. Ke dni 1. 9. 2022 byl na osobním daňovém účtu žalobkyně pro daň z příjmů vykázán přeplatek ve výši 1 233 473 Kč. Jelikož žalovaný evidoval u žalobkyně na jejím osobním daňovém účtu pro DPH nedoplatek ve výši necelých 11 mil. Kč, použil na jeho částečnou úhradu vykázaný přeplatek na dani z příjmů právnických osob. O převedení přeplatku byla žalobkyně informována v souladu s § 154 odst. 5 daňového řádu vyrozuměním ze dne 1. 9. 2022 (vyrozumění jí bylo doručeno dne 2. 9. 2022).

[2] Žalobkyně podala proti vyrozumění ze dne 1. 9. 2022 námitku. Žalovaný ji zamítl rozhodnutím ze dne 24. 11. 2022. Žalobkyně se proti tomuto rozhodnutí bránila u městského soudu, jenž její žalobu zamítl.

[3] Žalobkyně (stěžovatelka) nyní brojí proti zamítavému rozsudku městského soudu kasační stížností. Stěžovatelka trvá na tom, že rozhodnutí žalovaného bylo nezákonné. Městský soud se nedostatečně vypořádal se vznesenými námitkami. Stěžovatelka upozornila, že u NSS jsou stále vedena řízení týkající se nepřiznaného nároku na odpočet DPH, stěžovatelčina daňová povinnost tedy ještě není jednoznačná.

[4] Stěžovatelka namítla, že ve vyrozumění ani rozhodnutí o námitce nebyly dostatečně přesně označeny její daňové povinnosti. Proto nebylo zřejmé, který konkrétní nedoplatek byl přeplatkem uhrazen. Přístup do daňové informační schránky (DIS) nezbavuje správce daně povinnosti naplnit zásady vyjádřené v § 6 odst. 2 a 4 daňového řádu.

[5] Žalovaný se ve svém vyjádření ztotožnil se závěry městského soudu v napadeném rozsudku.

2. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Kasační stížnost **není** důvodná.

[7] NSS neshledal námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku důvodnou. Z napadeného rozsudku je zřejmé, že městský soud pečlivě uvážil o veškerých žalobních námitkách. Jeho závěry jsou srozumitelné a plně přezkoumatelné. Skutečnost, že stěžovatelka se závěry městského soudu nesouhlasí, nepředstavuje důvod pro zrušení napadeného rozsudku pro jeho údajnou nepřezkoumatelnost.

[8] Městský soud v bodě 26 správně zdůraznil, že žalovaný neměl jinou možnost než z úřední povinnosti postupovat podle § 154 odst. 2 daňového řádu a vzniklý přeplatek na dani použít na nedoplatek na jiném daňovém účtu stěžovatelky (viz rozsudek NSS ze dne 31. 8. 2017, čj. 4 Afs 119/2017-106, č. 3644/2017 Sb. NSS, bod 13, či ze dne 22. 8. 2024, čj. 7 Afs 253/2023-23, bod 23). Žalovaný tak postupoval v souladu s daňovým řádem a principy, na kterých je tento zákon založen. Tuto odpověď na příslušné stěžovatelčiny námitky považuje NSS za dostatečnou.

[9] NSS souhlasí s městským soudem, že pro převedení přeplatku nebylo nutné vyčkávat na rozhodnutí správního soudu ve věci požadovaného nároku na odpočet DPH. Dodatečné platební výměry, jimiž byla stěžovatelce doměřena DPH ve výši odpovídající přeplatku (viz bod [1] shora), byly potvrzeny rozhodnutím odvolacího orgánu, které nabylo právní moci dne 18. 11. 2020. Daňová povinnost tedy byla pravomocně stanovena a žalovaný mohl postupovat podle § 154 daňového řádu. Žádné ustanovení tohoto zákona nestanoví povinnost vyčkat s převedením přeplatku podle uvedeného ustanovení na potvrzení pravomocně stanovené daňové povinnosti v řízení u správního soudu. Současně podání správní žaloby či kasační stížnosti nemá odkladný účinek ze zákona a ve věci nebylo zjištěno (ani tvrzeno), že by jim byl odkladný účinek přiznán soudem. NSS přesto pro úplnost dodává, že rozsudkem ze dne 21. 2. 2024, čj. 6 Afs 30/2023-73, zamítl stěžovatelčinu kasační stížnost týkající se nedoplatku, jenž je předmětem tohoto řízení.

[10] Stěžovatelka dále namítla, že vyrozumění o převedení přeplatku a rozhodnutí o námitce proti tomuto vyrozumění postrádají konkretizaci nedoplateků, které byly evidovaným přeplatkem uhrazeny.

pokračování

[11] Vyrozumění o převedení přeplatku podle § 154 odst. 5 daňového řádu je pouhé sdělení o postupu správce daně, které může být s daňovým subjektem komunikováno též neformálním způsobem, např. telefonicky (4 Afs 119/2017-106, bod 16). Zákon nestanoví žádné konkrétní náležitosti takového vyrozumění. Z logiky věci lze však dovodit, že z vyrozumění musí být daňovému subjektu zřejmé, jaká částka byla převedena, na jaký osobní daňový účet či k jakému správci daně, dále pak časový údaj o tomto převodu, případně zůstatková hodnota přeplatku a poučení o možnosti podat proti vyrozumění námitku. Veškeré tyto náležitosti přitom vyrozumění žalovaného ze dne 1. 9. 2022 obsahovalo.

[12] Rozhodnutí o námitce proti převedení přeplatku na úhradu nedoplatku na stejné či jiné dani podle § 159 odst. 3 daňového řádu je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. (rozsudek NSS ze dne 17. 10. 2022, čj. 8 Afs 214/2020-93, bod 16 a judikatura tam uvedená), a musí tedy obsahovat náležitosti stanovené pro rozhodnutí v § 102 daňového řádu (rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2018, čj. 3 As 293/2017-37, bod 17). NSS ověřil, že rozhodnutí o námitce ze dne 24. 11. 2022 tyto předpoklady splňuje.

[13] Městský soud správně uzavřel, že z obsahu vyrozumění je očividné, z jakého důvodu bylo vydáno. Jak NSS uvedl výše, vyrozumění i rozhodnutí o námitce obsahují veškeré nezbytné náležitosti. Městský soud příhodně poukázal též na to, že stěžovatelka má od 24. 7. 2020 přístup do DIS (§ 69 daňového řádu), a tedy i informace o svých osobních daňových účtech a aktuálním stavu přeplatků a nedoplatků. K tomu lze připomenout, že daňový řád v § 152 stanoví konkrétní postup pro úhradu daňových povinností. Při převodu přeplatku na úhradu nedoplatků na více osobních daňových účtech je zachován princip úhrady nedoplatku s nejstarším datem splatnosti (§ 152 odst. 4 daňového řádu), což znamená, že jsou postupně uhrazovány nedoplatky na všech osobních daňových účtech; současně platí, že prioritně jsou hrazeny náklady řízení (§ 154 odst. 3 daňového řádu).

3. Závěr a náklady řízení

[14] NSS pro všechny shora uvedené důvody zamítl kasační stížnost podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla v tomto soudním řízení úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v řízení náklady vymykající se z jeho běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. listopadu 2024

Ondřej Mrákota
předseda senátu